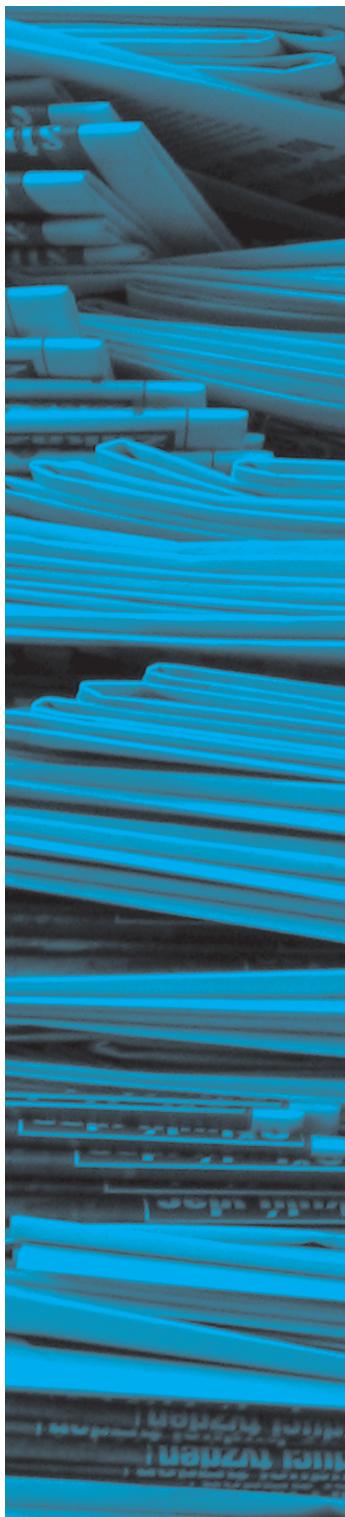

Αριστερό ΜΜΕτωπο Ριζοσπαστικό

www.aristerix.gr

Ο αγώνας στα χέρια των εργαζομένων ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΙΣΧΥΡΟ, ΤΑΞΙΚΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΤΥΠΟΥ

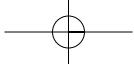
Μέτωπο κατά της εργοδοσίας και του αντιδραστικού κατεστημένου στα ΜΜΕ

Είκοσι χρόνια συμπληρώνονται φέτος από την (και δια νόμου, βάσει των οδηγιών της ΕΕ «απελευθέρωση») της τηλεόρασης και του ραδιοφώνου στην Ελλάδα, από τη συγκυβέρνηση ΝΔ-ενιαίου Συνασπισμού και από την Οικουμενική του Ζολώτα. Δύο δεκαετίες στις οποίες η ζωή μας κατακλύστηκε από δεκάδες μικρά και μεγάλα ιδιωτικά δίκτυα, πανεθνικής και τοπικής εμβέλειας, που ήρθαν με το επιχείρημα ότι θα μας ενημερώνουν πιο αντικειμενικά και πλουραλιστικά, σπάζοντας το ασφυκτικά ελεγχόμενο κρατικό μονοπώλιο. Έτσι, το «βρώμικο '89» δεν σηματοδότησε μόνο την αλλαγή σελίδας στην πολιτική ζωής. Σήμανε, επίσης, την ίδρυση μιας ακόμη βιομηχανίας, στην οποία πλέον εργάζονται περισσότεροι από 30.000 άνθρωποι, όλων των ειδικοτήτων.

Για μια ολόκληρη γενιά, η ένταξη στον θαυμαστό κόσμο των ΜΜΕ ήταν συνώνυμη με την εύκολη ανέλιξη, τον άνετο πλούτισμό και τη διασύνδεση με τα σαλόνια της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας. Είναι δε αλήθεια ότι κάποιοι –οι λίγοι– κατάφεραν να ζήσουν τον μύθο τους, παίρνοντας πολλά αλλά δίνοντας ακόμη περισσότερα. Έγιναν πολύτιμοι αξιωματικοί στη σκακιέρα όπου παίρνουν σάρκα και οστά τα μεγάλα σχέδια και κόλπα αυτών που μας εκμεταλλεύονται και μας κυβερνούν. Οι άλλοι –οι συντριπτικά περισσότεροι– βλέπουν σήμερα τον βασιλιά να είναι γυμνός και τα όνειρά τους να κινδυνεύουν να γίνουν εφιάλτες.

Ένα τεράστιο και πολυπλόκαμο δίκτυο διαπλοκής δημιουργήθηκε με τον καιρό. Μια Λερναϊά Ύδρα που ελέγχεται από την αφρόκρεμα του ελληνικού κεφαλαίου και έχει πλέον τη δυνατότητα να ανεβοκατεβάζει πολιτικούς, ενίστε και κυβερνήσεις, κατά το δοκούν. Ένας πρωτόγνωρος μπχανισμός εξυπορέτησης συμφερόντων μα και πλουτισμού, άμεσου ή έμμεσου, ο οποίος έχει επιδράσει αποφασιστικά στην αλλαγή του χάρτη στο σύνολο της ελληνικής κοινωνίας. Η δήθεν ελεύθερη και αντικειμενική ενημέρωση έγινε ωμή χειραγώγηση. Ο πλουραλισμός τους μετατράπηκε πολύ γρήγορα σε τραστ καθορισμού της καθημερινής ειδοσεογραφικής ατζέντας.

ΕΝΙΑΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ, ΜΕΙΩΣΗ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ

ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΝ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ, ΟΙ ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ GOLDEN BOYS • ΕΝΤΑΞΗ ΣΤΟ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟ, Τ

Καπιταλιστική κρίση και κρίση των ΜΜΕ: οι «δίδυμες», αποκρουστικές αδελφές

Η κρίση που σαρώνει σήμερα τον καπιταλιστικό κόσμο, μετά από είκοσι (τι σύμπτωση, αλλήθεια...) χρόνια ευφορίας και κερδοφορίας, δεν αφήνει τίποτε ανέπαφο. Οι «φούσκες», χρηματιστηριακές μα και ιδεολογικές, σκάνε η μία μετά την άλλη, προκαλώντας εκκωφαντικό θόρυβο, βρώμα και δυσωδία. Η κοινωνία του θεάματος, αίφνις, καταρρέει και τη θέση της παίρνουν σκονές αποκάλυψης. Τα ΜΜΕ –που είναι μια ακόμη φούσκα μέσα σε κάθε φούσκα από όλες τις προηγούμενες– καλούνται να πληρώσουν βαρύ τίμημα, ως φορείς και προαγωγοί της μεγάλης απάτης.

Όπως ήταν αναμενόμενο, το κεφάλαιο, η εργοδοσία και τα golden boys προσπαθούν να ρίξουν το βάρος στους εργαζόμενους. Η λογική τους είναι απλή: εμείς βάλαμε στην τσέπη τα κέρδη τόσων χρόνων, εσείς θα χρεωθείτε τις ζημιές που εμείς προκαλέσαμε με τις επιλογές μας! Όλοι αυτοί, που απαξίωσαν τα ΜΜΕ, που τα μετέτρεψαν σε θεραπαινίδες μα και προαγωγούς της πολιτικής, οικονομικής και πολιτιστικής εξουσίας, που απαξίωσαν το «προϊόν» τους και ευνούχισαν την ανεξάρτητη ερευνητική-αποκαλυπτική δημοσιογραφία, που μετέτρεψαν τις εφημερίδες σε περιτύλιγμα δώρων και τα άρθρα σε λεζάντες των διαφημίσεων και προσφορών, κλαίγονται τώρα για την κρίση.

Οι σκονές που ήδη εκτυλίσσονται στα μέσα είναι γνωστές σε όλους: Μαγαζιά που κλείνουν και άλλα που δεν πληρώνουν. Διευθυντές που απολύουν και άλλοι που εξώθουν σε αποχώρηση. Αφεντικά που εκβιάζουν και συντονίζονται για να μην χάσουν την κότα με τα χρυσά αβγά και να συνεχίσουν την «αποκή» από τις ασφαλιστικές εισφορές. Για να εξακολουθήσουν να απομυζούν την κρατική διαφήμιση και ταυτόχρονα, αν είναι δυνατόν, να πάρουν έκτακτες ενισχύσεις. Πληρωμένοι αναλυτές και κονδύλοφόροι που προωθούν εργολαβικά και με το αζημίωτο όλες τις αντιδραστικές τομές στην ελληνική κοινωνία, βγάζοντας τις «κουκούλες» τους για τις ανάγκες της οθόνης.

Όσο για τις σκονές που θα ακολουθήσουν, είναι αναμενόμενες από όλους – μα, όπως συμβαίνει πάντα, κανές δεν πιστεύει ότι θα τον βρει το κακό και είναι σίγουρος ότι θα σταματήσει στον διπλανό του. Κι αυτό είναι κάτι που ισχύει σε ακόμη μεγαλύτερο βαθμό στα μίντια, με τις χιλιάδες «τρύπες», τα βολέματα, τις εκδουλεύσεις, τα ρουσφέτια και τις συναλλαγές – όλα αυτά, δηλαδή, που συγκροτούν ένα πρότυπο διαφθορείο, στο οποίο κανές καλοθελτής δεν πάει χαμένος. Έτσι, οι περισσότεροι οχυρώνονται πίσω από αυταπάτες και δύθην κεκτημένα, πίσω από την «ΕΣΗΕΑ τους», τον «ΕΔΟΕΑΠ τους» και τις «παροχές τους» – μην κατανοώντας ότι οι αλλαγές που έρχονται θα σαρώσουν τα πάντα.

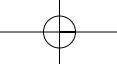

Μέτωπο στον κυβερνητικό-εργοδοτικό συνδικαλισμό και στη Λερναία Ύδρα της γραφειοκρατίας

Για τους ενοχλητικούς, εκείνους που δεν πείθονται και εξακολουθούν να αναζητούν πειστικές απαντήσεις, υπάρχει και άλλος τρόπος για να επανέλθουν στην τάξη. Υπάλληλοι της εργοδοσίας και του κράτους, ενδεδυμένοι με τα προσωπεία και τις στολές των συνδικαλιστών, έχουν αναλάβει το ιερό καθήκον να κρατήσουν τους εργαζόμενους «εντός πλαισίου». Επαγγελματίες γραφειοκράτες, μέλη μιας από τις πιο απεχθείς κάστες της κοινωνίας μας, κραδαίνουν απειλητικά τα άρθρα των καταστατικών, λειτουργούν ως ιεροεξεταστές που κρίνουν τη δυνατότητα χιλιάδων συναδέλφων να ενταχθούν ή όχι στα σωματεία, καθορίζουν το είδος της ασφάλισης που θα έχουν, θέτουν πρωτάκουστα όρια στο δικαίωμα του εκλέγεσθαι, συναλλάσσονται διαρκώς και μιστικά με τους καταπιεστές μας.

Είναι οι ίδιοι που έχουν βαρύτατες ευθύνες για το πέρασμα του αντιασφαλιστικού νομοσχεδίου, το οποίο κλέβει χρόνια από τη ζωή μας και πόρους από τα ταμεία μας, που συναινούν στη μη καταβολή ασφαλιστικών εισφορών από την εργοδοσία, παζαρεύοντας με το αγγελιόσημο. Οι Σομπόλο-Τσαλαπάτηδες, ο πρασινο-γάλαζη κυβερνητική και εργοδοτική πλειοψηφία του ΔΣ, πρέπει να πτηθεί και να κλειστεί βαθιά στο χρονοντούλαπο της Ιστορίας. Μαζί, φυσικά, με όλα τα... μοντελάκια της συνδιαχείρισης, του νυν και μελλοντικού κυβερνητικού συνδικαλισμού.

ΓΙΟ, ΤΗΝ ΕΣΗΕΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΔΟΕΑΠ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΜΕΡΑ ΔΟΥΛΕΙΑΣ • ΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΣΤΗΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Δυστυχώς, όμως, ακόμη και η επίσημη, παραδοσιακή «Αριστερά που γνωρίσαμε», έχει σε μεγάλο βαθμό μετατραπεί σε κομμάτι του ίδιου σάπιου μηχανισμού. Πασχίζει, απεγνωσμένα και ατελέσφορα, να βελτιώσει την κατάσταση «από τα πάνω». Οι εκφραστές της, παρά τις αγωνιστικές τους περγαμπνές, αδυνατούν να κατανοήσουν ότι με τον τρόπο αυτό έχουν καταστεί μέρος του προβλήματος και όχι της λύσης του. Αρνούνται να υιοθετήσουν το πιο αναγκαίο από τα αιτήματα της εποχής μας – τη ρήξη και ανατροπή με το οικοδόμημα που μας πνίγει και μας καταπίεζει, μαζί με όλους τους μηχανισμούς που το στριζουν.

Είναι θλιβερό να ακούμε κάποιους να ισχυρίζονται ότι η λύση είναι μία και βρίσκεται στην απόκτηση πλειοψηφίας στα διάφορα διοικητικά συμβούλια – ωσάν οι αγώνες να είναι κάτι σαν μαθηματική πράξη ή λες και τα όσα έχουν κατακτηθεί μέχρι σήμερα (εντός και, κυρίως, εκτός ΜΜΕ) οφείλονταν δήθεν σε κάποιους ευνοϊκούς συσχετισμούς στις κορυφές. Είναι απογοητευτικό και συνάντηση εξοργιστικό το επιχείρημα ορισμένων άλλων, που λέει ότι όσοι δεν συμφωνούν απόλυτα μαζί τους είναι... νενέκοι και πράκτορες του εχθρού – και γι' αυτό, αρνούνται κάθε κοινή δράση μαζί τους, ακόμη και για τα απλά και αυτονότα, έχοντας ως απότελος στόχο τους την εκλογική ενίσχυση της παράταξης ή του κόμματος που αυτή εκφράζει.

Ανάγκη της εποχής η ανατροπή

Δεν θέλουμε ένα κίνημα οικόσιτο και ακίνδυνο, όπου οι εργαζόμενοι θα αγωνίζονται με τη μέθοδο της ανάθεσης και δι' αντιπροσώπων. Η Αριστερά που γνωρίσαμε έχει τις δικές της, συγκεκριμένες και μεγάλες ευθύνες που φτάσαμε ως εδώ. Οφείλει, αντί να ζητά εκβιαστικά και φιλάρεσκα την στήριξη και την ψήφο μας, να σκύψει στις αδυναμίες του κινήματος και τις δικές της ανεπάρκειες. Τα ερωτήματα είναι αμείλικτα και μας αφορούν όλους: Γιατί δεν αποτρέψαμε τις δυσμενείς εξελίξεις στα ΜΜΕ; Μπορούμε να συνεχίσουμε με μία από τα ίδια, λίγο πιο «αριστερά» και με στόχο ένα «αγωνιστικό λίφτινγκ» στην ΕΣΗΕΑ της ήττας και της υποταγής; Ή μήπως πρέπει να πάμε αλλιώς, ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΟ ΡΕΥΜΑ;

Στάση ευθύνης, ενότητας και αγώνα από το Αριστερό Ριζοσπαστικό ΜΜΕτωπο

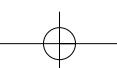
Εμείς, στο Αριστερό Ριζοσπαστικό ΜΜΕτωπο, δεν διεκδικούμε το αλάθητο. Ξέρουμε ότι ήμασταν και είμαστε «λίγοι» μπροστά στις μεγάλες απαιτήσεις των καιρών. Κάναμε λάθη και δεν αποφύγαμε τις υποχωρήσεις. Όμως, δεν κοροϊδέψαμε κανέναν, ούτε τάξαμε ανταλλάγματα. Δεν εκβιάσαμε. Θέσαμε τα κρίσιμα ερωτήματα και αναζητήσαμε συλλογικές απαντήσεις. Δεν αρνηθήκαμε τον διάλογο, τη συνεργασία και την κοινή δράση – αντιθέτως, τα επιδιώκαμε και θα συνεχίσουμε να τα επιδιώκουμε, με επιμονή και συνέπεια.

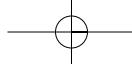
Δεν ισχυρίζομαστε ότι είμαστε οι μόνοι συνεπείς. Υποσχόμαστε, όμως, ότι θα συμβάλλουμε, με τις ιδέες και τις δυνάμεις μας, για να χαλάσουμε τα σχέδια των «πάνω». Για να είναι οι εργαζόμενοι που θα παίρνουν τις αποφάσεις – και όχι κάποιοι άλλοι, αντ' αυτών. Για να πιάσουμε επαφή με τα δεκάδες «σκιρτήματα» κειραφέτησης και αναγέννησης της εργατικής πολιτικής, σε χώρους δουλειάς, γειτονιές, σχολεία και πανεπιστήμια. Για να έρθει πιο κοντά η ώρα της ρήξης με οτιδήποτε δολοφονεί τη ζωή και τα όνειρά μας. Για τους νέους Δεκέμβριους που έρχονται.

Το προηγούμενο διάστημα δεν σφραγίστηκε μόνο από την καταθλιπτική πγεμονία του συνδικαλισμού της υποταγής στα ΜΜΕ. Υπήρξαν αγωνιστικές εκρήξεις, νέες δυνάμεις ήρθαν στο προσκήνιο μέσα από διαφορετικούς δρόμους, αναζητώντας μιαν άλλη πορεία. Από τη μεγάλη απεργία για το ασφαλιστικό, τις συνελεύσεις σε πολλά μαγαζιά και τις αντιστάσεις στις απολύτεις (ενίστε κόντρα στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία), τις απόπειρες συντονισμού από τα κάτω στο Μικτό, την ανοιχτή συνέλευση στην ΕΣΗΕΑ, τη συμβολική κατάληψη του κτιρίου από νέους, κυρίως, συναδέλφους, «χωρίς χαρτί και χωρίς φωνή».

Όλα αυτά ανέδειξαν, με τον πιο σαφή τρόπο, ότι χρειάζεται ένα κίνημα με διαφορετική συγκρότηση, δράση και προτεραιότητες, μια άλλη Αριστερά, ένα σύγχρονο ανατρεπτικό αντικαπιταλιστικό ρεύμα στον κλάδο – και γενικότερα. Ένα ρεύμα ανεξάρτητο και αγωνιστικό, μαχητικό και ενωτικό στην πράξη και όχι στα λόγια, που θα είναι σε θέση να μπλοκάρει

Ν ΟΥΤΕ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΥΤΕ ΣΤΟΥΣ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΕΣ • ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΑΓΩΝΑ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΜΑΓАЗΙΑ

ΔΕΝ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΆΛΛΟ, ΟΥΤΕ ΤΟΥΣ ΆΛΛΟΥΣ - ΔΕΝ ΑΦΗΝΟΥΜΕ ΓΙΑ ΑΥΡΙΟ Ο,ΤΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΣΗΜΕΡΑ

ΚΑΝΕΙΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ ΜΕ ΜΠΛΟΚΑΚΙ, ΑΝΑΣΦΑΛΙΣΤΟΣ,
ΜΕ ΕΛΑΣΤΙΚΟ ΩΡΑΡΙΟ ΚΑΙ ΜΑΥΡΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΚΑΜΙΑ ΑΠΟΛΥΣΗ, ΚΑΜΙΑ ΜΕΙΩΣΗ ΜΙΣΘΩΝ -
ΒΑΣΙΚΟΣ ΜΙΣΘΟΣ 1.400 ΕΥΡΩ, ΓΙΑ ΝΑ ΖΟΥΜΕ ΟΛΟΙ
ΑΞΙΟΠΡΕΠΩΣ ΑΠΟ ΜΙΑ ΔΟΥΛΕΙΑ

ΚΑΤΩ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΠΙΤΑ-ΛΗΣΤΩΝ. ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ
ΕΠΙΔΟΞΟΥΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΕΣ - ΜΠΛΕ, ΠΡΑΣΙΝΟΥΣ ΚΑΙ ΡΟΖ

την επίθεση του κεφαλαίου, αποσπώντας νίκες και δημιουργώντας ρήγματα στην κυρίαρχη πολιτική, συμβάλλοντας στην προετοιμασία της μεγάλης και τόσο αναγκαίας αντεπίθεσης.

Ένα ρεύμα που δεν θα εξαντλεί τα πυρομαχικά του στην αλλαγή των συσχετισμών στην ΕΣΗΕΑ και τα άλλα σωματεία, ούτε στην καταμέτρηση κομματικών δυνάμεων. Που θα καθιστά τους εργαζόμενους υποκείμενα και όχι αντικείμενα της δράσης. Που θα είναι σε θέση να ταράξει τα λιμνάζοντα νερά, με στόχο την ανατροπή της υπάρχουσας τάξης πραγμάτων, σε όλα τα επίπεδα.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ για την ΑΝΑΤΡΟΠΗ

Σε αυτή την κατεύθυνση, το Αριστερό Ριζοσπαστικό ΜΜΕτωπο απευθύνει πρόσκληση σε όλες τις δυνάμεις και τους αγωνιστές -μέλοι και μη μέλοι των ενώσεων, μπλοκάκηδες και μισθωτούς, μόνιμους και συμβασιούχους, ανασφάλιστους και ασφαλισμένους, δημοσιογράφους και τεχνικούς, διοικητικούς και φωτογράφους, καθαρίστριες και μακιγιέρ- που είναι αποφασισμένοι να πάνε κόντρα στο αντιδραστικό κατεστημένο.

Οι εκλογές της 26ης-27ης Μαΐου, για το νέο ΔΣ της ΕΣΗΕΑ, αποτελούν μια ευκαιρία να κάνουμε ένα μικρό βήμα. Να μετρήσουμε πόσοι αντέχουν και δεν υποκύπτουν στις σειρήνες των μηχανισμών και τα κάθε λογής εκβιαστικά διλλήματα. Αυτό είναι ένα προσκλητήριο που δεν προέρχεται από εμάς, αλλά είναι ώριμο τέκνο της ανάγκης και της οργής.

Το ψηφοδέλτιο της ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ για την ΑΝΑΤΡΟΠΗ, στο οποίο συμμετέχουν το Αριστερό Ριζοσπαστικό ΜΜΕτωπο, οι Financial Crimes και άλλοι αγωνιστές, κινείται προς αυτή τη κατεύθυνση. Αποτελεί ουσιαστικά συνέχεια της συνεργασίας των τεσσάρων σχημάτων στην ΠΟΕΣΥ, τα οποία κατόρθωσαν να βάλουν τη σφραγίδα τους στο περυσινό συνέδριο της ομοσπονδίας, να στρέψουν τη συζήτηση γύρω από τα πραγματικά προβλήματα του κλάδου και να εκλέξουν δύο αντιπροσώπους στο γενικό συμβούλιο.

Ζητάμε τη στήριξή του όχι επειδή έχουμε αυταπάτες για τον ρόλο της ΕΣΗΕΑ, ούτε γιατί εκτιμάμε ότι οι συσχετισμοί μπορούν δίθεν να αλλάξουν από τα πάνω. Πιστεύουμε, όμως, ότι είναι σε θέση να χαλάσει τη «σούπα» της συναίνεσης, να μπει σφήνα στα σχέδια συνδιαλλαγής και να είναι αγκάθι στον γραφειοκρατικό μηχανισμό. Μπορεί να κάνει τη φωνή και τις ανάγκες των εργαζόμενων να ακουστούν πιο δυνατά και καθαρά, χωρίς άχροπτες και, ενίοτε, ύποπτες διαμεσολαβήσεις.

Δεν έχουμε, όμως, αυταπάτες. Οι πραγματικές και πιο σκληρές μάχες θα δοθούν μετά, στους χώρους δουλειάς. Εκεί όπου κυβέρνηση και εργοδοσία, με την πρόφαση της κρίσης και τις πλάτες της ΕΕ, επιχειρούν ήδη να αλλάξουν δραματικά το σκηνικό σε βάρος των εργαζόμενων. Εκεί θα κριθεί η ορθότητα και αποτελεσματικότητα των θέσεών μας, η ικανότητά μας να προκαλέσουμε ρήγματα στην κυρίαρχη πολιτική.

Οι ανάγκες είναι μεγάλες. Οι προκλήσεις δύσκολες. Είμαστε έτοιμοι.

www.aristerix.gr

